

RINI GROOTHUIS VIST WEER!

Na een 'karper sabbatical' van zo'n zeventien jaar, heeft Rini Groothuis zijn hengels weer afgestofd.

Karpergoeroe van de lage landen maakt comeback

Hij schreef sinds 1977 maar liefst vijf verschillende karperboeken, waaronder Het Grote Karperboek (1990). Dit standaardwerk geldt met zes herdrukken en meer dan 40.000 verkochte exemplaren als het meest legendarische Nederlandstalige karperboek ooit. Daarmee is hij dé grondlegger van de moderne karpervisserij in de lage landen en de inspirator van talloze karpervissers. We hebben het natuurlijk over Rini Groothuis (64). In 1993 hing hij zijn karperhengels aan de wilgen, maar sinds vorig jaar staan die weer stevig in de hengelsteunen aan de waterkant.

TEKST EN FOTOGRAFIE ROBERT DE WILT

Een weekje vissen op het Franse Lac du Der in 1993 luidde definitief mijn 'visloze' periode van bijna zeventien jaar in", zegt Groothuis als we eind juni aan een fraaie Brabantse plas zitten. "Het sluimerde al langer en was eigenlijk een kaars die langzaam uitging. In die tijd merkte ik dat ik steeds minder uitdaging in mijn visserij vond. Het avontuur, de mystiek en de prikkel ontbraken; en dat is nou net heel belangrijk binnen een hobby." Groothuis had destijds de

De karperboeken van Rini Groothuis legden de basis voor de moderne karpervisserij in de lage landen.

meeste interessante karperwateren in binnen- en buitenland wel zo'n beetje gezien en het vuur doofde. "Bovendien waren mijn kinderen de deur uit en kon ik het niet maken om mijn vrouw telkens alleen thuis te laten zitten."

ten." De vraag waarom hij dan niet gewoon besloot wat minder vaak te gaan vissen, wordt resoluut beantwoord. "Ik was een 'alles of niets visser' die altijd voor het maximale wilde gaan. Met minder vistijd moest ik daar te veel concessies aan doen."

ZOON PATRICK

Zoals de cover van dit Visblad je al deed vermoeden, is Groothuis recent echter weer aan het vissen geslagen. "Inmiddels ben ik met de VUT en kreeg zodoende weer wat meer vrije tijd. Eigenlijk was het op initiatief van mijn zoon Patrick (39, maar als jeugdige knul al in diverse van Rini's karperboeken te bewonderen, red.) dat we in het voorjaar van 2010 weer eens gingen vissen. Hij wilde zijn kinderen graag eens mee uit vissen nemen." Patrick, die speciaal voor deze reportage is aangeschoven (inclusief hengels), beaamt de woorden van zijn vader. "Aanvankelijk deden we die paar voorjaarssessies af als een 'incident'. Totdat ik in augustus vorig jaar een maand verlof kreeg van mijn werk. En toen bleek het toch wel weer erg gezellig om samen met mijn vader regelmatig naar de waterkant te trekken."

JACHTINSTINCT

De heren Groothuis begonnen aanvankelijk heel relaxt weer lekker een beetje met het pennetje te vissen op de fraaie Brabantse plassen. Rini: "Maar dan zie je plots wat 30-ers zwemmen en komt dat aangeboren jachtinstinct verdorie toch weer naar boven." Ook Patrick was weer helemaal verkocht toen hij dat voorjaar op een Belgisch water een 52-ponder ving. Op de pen, vlak voor de kant en op nog geen metertje water. Om een lang verhaal kort te maken: Rini en Patrick paktten ook het statische (vastlood) vissen weer op en in oktober 2010 stond de gezamenlijke teller op elf karpers. Daarvan passeerden er niet minder dan zeven de 30-pondsgrens. En

Zoon Patrick en zijn twee kinderen hebben Rini's karperpassie weer nieuw leven ingeblazen.

dat in korte priksessies op niet al te gemakkelijke wateren. Het moge duidelijk zijn: de heren hadden de smaak weer te pakken!

KILORACE?

Toch wil Groothuis senior graag wat mogelijke misverstanden uit de wereld helpen. "Natuurlijk vang ik graag grote karpers en vis ik het liefst op wateren waar je er een dikke aan kunt krijgen. Hier niet zo ver vandaan is bijvoorbeeld onlangs het nieuwe Neder-

landse karperrecord gevangen, maar ik heb niet meer de behoefte om daar dan fanatiek op te gaan vissen. Tegenwoordig relatieve ik liever. Dat bloedfanatieke van voorheen voel ik af en toe nog wel opborrelen, maar ik ga hoofdzakelijk met de flow mee." Want hoewel hij echt niet vies is van dikke vissen, lijkt het naar zijn mening tegenwoordig wel heel erg om de kilo's te draaien. "Het heet nog altijd vissen, en niet vangen. De essentie blijft de vis: kennis van de leefwijze

van dat beest en aan de hand daarvan jacht maken op die vis. Dat vind ik vissen. Neem nou dat nieuwe wereldrecord schubkarper. Je leest telkens vangstverslagen, maar daarin wordt helaas nooit echt ingegaan op de aard van het water. Waarom kon die schub daar zo groot groeien? Dat is toch ook waar het om draait?"

STEUREN VISSERIJ

Naast het karpervissen heeft Groothuis sinds kort ook nog een ander type visserij opge-

Met goed beheerde betaalwateren is volgens Groothuis niks mis.

KARPERSISSEN VAN RINI

Speciaal voor de Visbladlezers geeft Rini hieronder een paar bonustips die veel karpersissers stof tot nadenken zouden kunnen geven.

Vis met schuivend lood met een paar decimeter speling, alvorens het vastlood in werking treedt. Schuivend lood geeft een veel nauwkeurigere beetregistratie en dus ook meer inzicht in het aasgedrag van de karper. Mocht de vis maar mondjesmaat azen, dan krijg je in ieder geval sneller signaal dat er vis aanwezig is en kun je hierop eventuele aanpassingen doen. Met vastlood is en blijft het giswerk wat er onder water gebeurt als de karper het aas niet volledig opneemt. Verder is het vooral belangrijk dat je 'laatste meter' goed plat op de bodem ligt.

Deze 'dumbbell' heeft Rini aan beide uiteinden opengesneden voor een betere uitwaseming. Dit is van groot belang bij haakaas. Zacht deeg wasemt bijvoorbeeld beter uit dan een harde boilie en wordt daarom vaak met veel minder nervositeit gepakt. Huiver daarom niet om – als de omstandigheden het toelaten – een 'stapje terug' te doen en met een zachte deegbal (bijv. gemaakt van hennepdeeg) op de haak of direct op de haak te vissen. Vis je toch met boilies, pak dan bij voorkeur een boilie met een zachte kern en een dun schilletje.

Tenslotte misschien wel Rini's belangrijkste vistip: probeer alles in balans te houden. Je kunt in korte tijd wel heel veel energie en moeite in het vissen stoppen, maar dan is het later toch altijd 'minder'. Geniet gewoon van elke vis die je vangt en zie iedere karper als een bonus bij een mooie visdag.

pakt. Dit betreft het vissen op sturen op betaalwateren in Nederland en Duitsland. Zichtbaar enthousiast licht hij toe: "Man, die beesten zijn wel zo ontzettend sterk. Veel sterker nog dan een karper. Als je niet oppast sta je gewoon twintig minuten te drillen." Gezien de discussie over betaalwateren van de laatste jaren, zijn we natuurlijk reuze benieuwd naar Rini's mening over deze commerciële viswateren. Kans

om antwoord te geven, krijgt hij echter niet. Vanuit het niets begint zijn oude Delkim pieper te jengelen. Een karper heeft kennelijk zijn boilie van een ondiep plateauje onder de kant weg gesnoept.

BETAALWATEREN

Zijn lichte Hardy stok buigt als een hoepel zodra de vis het wijd op zwemt. "Kijk nou toch; dat is toch schitterend?!" Tegenwoordig wordt er vaak onnodig zwaar gevist,

terwijl je met dat materiaal gewoon concessies doet aan het vangstplezier." Een paar minuten drillen en een fraaie spiegelkarper van een pond of 14 verder, gaat zijn aas opnieuw te water en pakken we het onderwerp betaalwater weer op. "Je hebt in mijn optiek goede en slechte betaalwateren. In het algemeen juich ik de ontwikkeling van de betaalwateren alleen maar toe. Zelf ben ik – en velen met mij – bereid om wat extra's te

betalen voor een stukje veiligheid. En daar is niks mis mee. Want laten we wel wezen: een visvakantie moet ook ontspanning bieden. Er zijn tegenwoordig helaas genoeg voorbeelden op te noemen van allerlei gespuis dat denkt zich aan de openbare waterkant alle rechten op te kunnen eisen. Op betaalwateren zit je doorgaans een stuk veiliger. Als het water daarbij goed wordt beheerd, is er in mijn ogen niks mis mee."

GOED BEHEER

Maar wat verstaat hij dan onder 'goed beheer'? "De centrale vraag vind ik: hoe ver gaat de beheerder om bezoekers te lokken? Een water kan best behoorlijk wat karper bevatten, zolang er maar een balans is tussen het voedselaanbod en de -consumptie van de aanwezige karpers. Te veel karper is absoluut niet goed en leidt vaak zelfs tot slechtere vangsten. Het water krijgt dan geen kans meer om zichzelf als het ware te recyclen van de ammoniakproductie. Daarom zie ik wel wat in periodieke en onafhankelijke kwaliteitsonderzoeken van de betaalwateren in binnen- en buitenland. Je creëert dan meer bewustzijn bij de beheerder en tegelijkertijd ook meer marktwerking. En daar zijn vis en visser de winnaar van." In die kwaliteitsonderzoeken zou volgens Groothuis dan ook moeten worden gekeken naar een 'veilige' en gecertificeerde levering van vis.

PASSIE VOOR KOI'S

Dat laatste element is iets wat direct voortkomt uit zijn passie voor en ervaring met koikarpers. "Sinds ik op mijn twaalfde of dertiende mijn eerste karper ving, loopt deze vissoort in diverse verschijningen als een rode draad door mijn leven. Zo heb ik al vanaf mijn twintigste een vijver met koikarpers. En juist in de periode na 1993 heb ik me nog veel verder in de koi verdiept." Dat is nog bescheiden uitgedrukt, want vorig jaar bracht Groothuis zijn zesde boek uit: *Nishikigoi Symfonie* (zie kader). In dit nieuwste boek van zijn hand vertaalt Groothuis zijn enorme kennis over het beestje 'karper' nu naar de koi's. "Zie het boek als een ode aan de koi, met daarin veel aandacht voor het welzijn, behoud en ontwikkeling van dit favoriete huisdier van velen. In het boek staat de beleving centraal en geef ik mensen handreikingen om hun koihobby met meer diepgang, kennis en kunde te beoefenen."

Ondanks alle technische ontwikkelingen was, is en blijft watersense de basis van de karpersisserij.

Groothuis senior en junior hebben de smaak van het karpersissen weer helemaal te pakken.

PARALELLEN

Tussen koi-hobbyisten en karpersissers bestaan goed beschouwd eigenlijk best veel overeenkomsten. Sterker nog: veel karpersissers hebben ook een eigen tuinvijver met (koi)karpers. Groothuis heeft wel een idee waarom juist de karper toch zo ontzettend veel passie losmaakt bij mensen. “Allereerst is de karper de grootste zoetwatervis van Nederland die door de massa vrij makkelijk te belagen is. Maar er zit natuurlijk meer achter het mysterie van de karper. Het is een statige, aristocratische vis met een sierlijk uiterlijk. Een blikvanger. De vis kan groot worden, maakt dus indruk en is bovendien handtam te krijgen. De karper is feitelijk de enige zoetwatervis waaraan door sportvissers een individuele waarde en karakter wordt toegedicht. We geven ze zelfs namen!” Tegenwoordig is de zorg voor een gevangen vis in de karpersisserij bijna vergelijkbaar met de manier waarop koikarpers door hun baasjes worden behandeld. “De vanzelfsprekendheid van een onthaakmat – ook bij de jeugd – vind ik bijvoorbeeld een fantastische ontwikkeling.

Het straalt betrokkenheid uit en het is uitstekend dat veel hengelsportverenigingen dit inmiddels als vergunningsvoorwaarde hebben opgenomen.”

CHARME

Gevraagd naar een kijkje in de toekomst van de Nederlandse karpersisserij doet Groothuis nog een opmerkelijke uitspraak. “Mijn voorspelling is dat binnen een paar jaar de eerste karpers van chips of transponders worden voorzien. Dit zodat ze via GPS te volgen zijn. Misschien ook als remedie tegen visdiefstal, maar vooral ook als middel in de almaar doorgaande zoektocht naar de meest effectieve manier om die karper te vinden en te vangen. Als dat scenario in de toekomst werkelijkheid mocht worden, dan zou ik dat erg jammer vinden. Daarmee is de charme van het karpersissen toch zo goed als helemaal verdwenen. Een beetje mysterie moet er wat mij betreft altijd wel in blijven hoor. De karpersisserij heeft zich op het technisch vlak stormachtig ontwikkeld, maar de basis was, is en blijft ‘watersense’!”

BOEKBESPREKING: NISHIKIGOI SYMFONIE

Sjoerd Paulssen is naast een verwoed karpersisser ook de trotse eigenaar van een koivijver. In deze van het karpersissen afgeleide hobby investeert hij de nodige tijd, geld en energie. We vonden hem bereid om het nieuwe boek van Rini Groothuis voor ons te recenseren.

“De karperboeken van Rini Groothuis heb ik vroeger (meerdere keren) in bijna één ruk uitgelezen. Voor dit boek over koikarpers geldt hetzelfde. Het is prikkelend geschreven en neemt je helemaal mee in de wereld van de koi – bij wijze van spreken tot aan de rand van Rini’s vijver. Daarbij zet de inhoud je aan tot nadenken over je eigen koivijver.

Dat gebeurt op hoog niveau. Dit boek is in tegenstelling tot veel andere koiboeken geen kost voor beginners. De diepgaande, soms bijna wetenschappelijke uitleg met tal van Japanse termen en benamingen vraagt al om enige kennis van het onderwerp. Groothuis heeft op zijn reizen naar Japan diverse bekende kwekers bezocht en beschrijft bijvoorbeeld het verschil tussen hoe zij hun vissen houden en kweken en hoe dit bij ons gebeurt.

Andere onderwerpen die hij in dit boek bespreekt zijn onder meer de waterhuishouding, filtering van het vijverwater, diverse voersoorten en de behandeling en bestrijding van giftige stoffen en parasieten. Ook een taboe onderwerp als het ‘faceliften’ van de koi uit commercieel oogpunt wordt duidelijk en open beschreven. Verder stelt de auteur bestaande zienswijzen en geruchten die al jaren de ronde doen in de koihobbywereld stevig aan de kaak aan de hand van universitaire onderzoeken en studies.

De rode draad van Nishikigoi Symfonie is echter duidelijk het welzijn, behoud en ontwikkeling van dit voor veel karpersissers favoriete huisdier. Daarbij krijg je als lezer een schat aan informatie over de koi, antwoord op veel voorkomende vragen, een aantal nieuwe inzichten en voldoende stof tot nadenken. Het bijna 300 pagina’s tellende boek ziet er tenslotte goed verzorgd uit – originele fotografie, mooi vormgegeven – zodat het in alle opzichten een aanwinst is voor je boekenkast. Als bonus krijg je bij het boek ook nog een DVD in HD-kwaliteit met prachtige beelden van bekende Japanse kwekers.”

Prijs: € 79,-. Meer info: www.rinigroothuis.nl

